

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2015)0294

Eurooppalaisen kansalaisaloitteen Right2Water seuranta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. syyskuuta 2015 eurooppalaisen kansalaisaloitteen Right2Water seurannasta (2014/2239(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3. marraskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/83/EY¹ (jäljempänä juomavesidirektiivi),
- ottaa huomioon yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY² (jäljempänä vesipolitiikan puitedirektiivi),
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 211/2011 kansalaisaloitteesta³,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU käyttöoikeussopimusten tekemisestä⁴,
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2012 julkaistun komission tiedonannon suunnitelmasta Euroopan vesivarojen turvaamiseksi (COM(2012)0673),
- ottaa huomioon 19. maaliskuuta 2014 julkaistun komission tiedonannon eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta ”Vesi on perusoikeus! Vesi kuuluu kaikille, se ei ole kaupallinen hyödyke!” (COM(2014)0177, jäljempänä ”tiedonanto”),
- ottaa huomioon komission kertomuksen juomaveden laadusta EU:ssa: tiivistelmä jäsenvaltioiden direktiivin 98/83/EY nojalla toimittamista kertomuksista vuosilta 2008–2010 (COM(2014)0363),

¹ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

² EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

³ EUVL L 65, 11.3.2011, s. 1.

⁴ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1.

- ottaa huomioon 19. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta komission tiedonannosta¹,
 - ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksen raportin Euroopan ympäristön tilasta ja näkymistä (”The European environment – state and outlook 2015”),
 - ottaa huomioon 28. heinäkuuta 2010 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman vettä ja jätevesihuoltoa koskevasta ihmisoikeudesta² ja 18. joulukuuta 2013 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman vettä ja jätevesihuoltoa koskevasta ihmisoikeudesta³,
 - ottaa huomioon kaikki YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselmat turvallista juomavettä ja jätevesihuoltoa koskevasta ihmisoikeudesta,
 - ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaamisesta Euroopan unionissa⁴,
 - ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n vesilainsäädännön täytäntöönpanosta ja Euroopan vesienhoidon haasteiden vaatimasta yleisestä ratkaisumallista⁵,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2014 EU:sta ja vuoden 2015 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä antamansa päätöslauselman⁶,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä kehitysvaliokunnan sekä vetoamusvaliokunnan lausunnot (A8-0228/2015),
- A. ottaa huomioon, että Right2Water on ensimmäinen eurooppalainen kansalaisaloite, joka on täyttänyt kansalaisaloitteesta annetussa asetuksessa (EU) N:o 211/2011 säädetyt vaatimukset ja josta Euroopan parlamentti järjesti kuulemisen, kun aloitteelle oli saatu lähes 1,9 miljoonan kansalaisen tuki;
- B. katsoo, että vesi- ja jätevesihuoltoa koskeva ihmisoikeus kattaa saatavuuteen, käytettävyyteen, hyväksyttävyyteen, kohtuulliseen hintaan ja laatuun liittyvät ulottuvuudet;
- C. ottaa huomioon YK:n tunnustaman ja unionin jäsenvaltioiden kannattaman ihmisten yleisen perusoikeuden veteen ja toimivaan jätevesihuoltoon ja katsoo, että sen kunnioittaminen on välttämätöntä elämälle; toteaa, että vesivarojen asianmukainen hallinnointi on ratkaisevassa asemassa, jotta voidaan taata kestävä vesivarojen käyttö ja suojella maailman luonnonpääomaa; ottaa huomioon, että ihmisten toiminnan ja ilmastonmuutoksen yhteisen vaikutuksen vuoksi koko EU:n Välimeren alue ja eräät Keski-Euroopan alueet luokitellaan nyt vedenpuutteesta kärsiviksi ja puolialavikoiksi;

¹ EUVL C 12, 15.1.2015, s. 33.

² A/RES/64/292.

³ A/RES/68/157.

⁴ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 33.

⁵ EUVL C 349 E, 29.11.2013, s. 9.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0059.

- D. toteaa, että kuten Euroopan ympäristökeskuksen vuoden 2015 raportissa ympäristön tilasta todetaan, putkivuotojen EU:ssa aiheuttama hävikki on tällä hetkellä 10–40 prosenttia;
- E. toteaa, että veden saanti on yksi tärkeimmistä kestäväen kehityksen tavoitteen saavuttamiseen liittyvistä tekijöistä; toteaa, että kehitysavun kohdentaminen juomaveden saannin ja sanitaation parantamiseen on tehokas keino jatkaa köyhyyden vähentämistä koskeviin tavoitteisiin pyrkimistä sekä sosiaalisen tasa-arvon, kansanterveyden, elintarviketurvan ja talouskasvun edistämistä;
- F. toteaa, että ainakin 748 miljoonalla ihmisellä ei ole käytössään kestävää puhtaan juomaveden lähdettä ja että kolmasosalta maailman väestöstä puuttuu perussanitaatio; toteaa, että tämän seurauksena oikeus terveyteen on uhattuna, sillä leviävät taudit aiheuttavat kärsimystä ja kuolemaa sekä ovat huomattava este kehitykselle; toteaa, että noin 4 000 lasta kuolee päivittäin veden välityksellä tarttuviin tauteihin tai vesihuollon, sanitaation ja hygienian puutteellisuudesta johtuen; toteaa, että juomaveden puute tappaa enemmän ihmisiä kuin aids, malaria ja isorokko yhteensä; toteaa, että nämä luvut ovat kuitenkin selvästi laskussa ja niiden vähenemistä voidaan nopeuttaa ja on nopeutettava;
- G. toteaa, että veden saannilla on myös turvallisuusulottuvuus, joka edellyttää alueellisen yhteistyön kehittämistä;
- H. toteaa, että veden ja sanitaation puutteella on seurauksia muiden ihmisoikeuksien toteutumiselle; toteaa, että vettä koskevat haasteet vaikuttavat suhteettomasti naisiin, sillä monissa kehitysmaissa he vastaavat perinteisesti kotitalouden tarvitseman veden hankinnasta; toteaa, että naiset ja tytöt kärsivät eniten veden saannin ja riittävän sanitaation puutteesta, mikä rajoittaa heidän pääsyään koulutukseen ja tekee heistä alttiimpia sairauksille;
- I. toteaa, että 3,5 miljoonaa ihmistä kuolee vuosittain veden välityksellä tarttuviin tauteihin;
- J. toteaa, että taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen vuonna 2013 voimaan tulleessa valinnaisessa pöytäkirjassa luotiin valitusmekanismi, jonka avulla yksilöt tai ryhmät voivat jättää virallisia valituksia muun muassa vettä ja sanitaatiota koskevista ihmisoikeusrikkomuksista;
- K. toteaa, että kehitysmaissa ja kehittyvän talouden maissa veden kysyntä lisääntyy kaikilla aloilla ja etenkin energian ja maatalouden aloilla; toteaa, että ilmastonmuutos, kaupungistuminen ja väestökehitys voivat aiheuttaa vakavan uhan veden saatavuudelle monissa kehitysmaissa ja arviolta kahden kolmasosan maailman väestöstä arvioidaan elävän vesiongelmista kärsivissä maissa vuoteen 2025 mennessä;
- L. toteaa, että EU on suurin avunantaja veden, sanitaation ja hygienian aloilla, sillä 25 prosenttia sen vuosittaisesta humanitaarisesta kokonaisrahoituksesta on omistettu ainoastaan kehitysmaiden tukemiseen tällä alalla; toteaa kuitenkin, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuonna 2012 antamasta erityiskertomuksesta "Juomavesi- ja sanitaatiohankkeet Saharan eteläpuolisessa Afrikassa" kävi ilmi, että on tarpeen parantaa avun tehokkuutta ja EU:n tukemien hankkeiden kestävyyttä;

- M. ottaa huomioon, että Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslauselmassa todetaan, että veden saanti on tunnustettava ihmisen perusoikeudeksi, koska vesi on yksi maapallon keskeisistä luonnonvaroista ja se on yhteinen koko ihmiskunnalle;
- N. toteaa, että peruspalvelujen yksityistäminen Saharan eteläpuolisessa Afrikassa 1990-luvulla on muun muassa haitannut vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista sekä veden että sanitaation alalla, sillä sijoittajien keskittyminen kustannusten takaisinsaantiin on muun muassa lisännyt näiden palvelujen tarjoamiseen liittyvää epätasa-arvoa pienituloisten kotitalouksien kustannuksella; toteaa, että vesipalvelujen yksityistämisen epäonnistumisen vuoksi vesipalvelujen siirtäminen yksityisiltä yrityksiltä paikallisviranomaisille on vesialan kasvava suuntaus koko maailmassa;
- O. ottaa huomioon, että vesihuolto on luonnon monopoli, joten vesitaloudesta saatavat varat, kustannukset ja vesihuoltopalvelujen turvaaminen ja parantaminen olisi varmistettava ja niitä olisi hyödynnettävä koko ajan, koska näin turvataan yleinen etu;
- P. ottaa huomioon, että asianmukaisen vesi- ja jätevesihuollon puute vaikuttaa vakavasti erityisesti lasten terveyteen ja sosiaaliseen kehitykseen; toteaa, että vesivarojen pilaantuminen on merkittävä tekijä, joka aiheuttaa ripulia – lasten toiseksi suurin kuolinsyy kehitysmaissa – ja muita vakavia sairauksia, kuten koleraa, bilhartsiaa ja trakoomaa;
- Q. katsoo, että vedellä on sosiaalisia, taloudellisia ja ekologisia tehtäviä ja että asianmukainen ja kaikkia hyödyttävä vesihuolto takaa sen jatkuvan saatavuuden nykyisen ilmastonmuutoksen yhteydessä;
- R. ottaa huomioon, että Eurooppa on erityisen altis ilmastonmuutokselle ja että vesihuolto on ensimmäisiä aloja, johon tämä vaikuttaa;
- S. ottaa huomioon, että eurooppalainen kansalaisaloite luotiin osallistavan demokratian mekanismiksi, jonka tarkoituksena oli edistää keskustelua EU:n tasolla sekä kansalaisten suoraa osallistumista EU:n päätöksentekoon; katsoo, että tämä on unionin toimielimille erinomainen tilaisuus luoda uusi yhteys kansalaisiin;
- T. ottaa huomioon, että Eurobarometri-tutkimukset ovat viime vuosina jatkuvasti osoittaneet, että luottamus EU:ta kohtaan on unionin kansalaisten keskuudessa erittäin vähäistä;

Eurooppalainen kansalaisaloite osallistavan demokratian välineenä

1. katsoo, että eurooppalainen kansalaisaloite on ainutlaatuinen demokratian mekanismi, jonka avulla voidaan merkittävästi lähentää eurooppalaisia ja kansallisia yhteiskunnallisia liikkeitä ja kansalaisjärjestöjä keskenään sekä edistää osallistavaa demokratiaa unionissa; katsoo kuitenkin, että demokraattisen mekanismin kehittäminen edelleen edellyttää aiempien kokemusten arviointia ja kansalaisaloitteen uudistusta ja että komission toimien – jotka voivat käsittää tarpeen mukaan mahdollisuuden sisällyttää sopivia osia lainsäädännön tarkistuksiin tai uusiin lainsäädäntöehdotuksiin – on heijastettava nykyistä paremmin eurooppalaisen kansalaisaloitteen vaatimuksia, kun ne kuuluvat komission toimivaltaan ja erityisesti, kun ne liittyvät ihmisoikeuskysymyksiin;

2. korostaa, että komission olisi varmistettava äärimmäinen avoimuus kahden kuukauden analyysivaiheen aikana ja että eurooppalaisen kansalaisaloitteen olisi saatava asianmukaista oikeudellista tukea ja neuvontaa komissiolta ja sitä olisi tehtävä asianmukaisesti tunnetuksi ja että kannattajille olisi annettava kaikki mahdollinen ajantasainen tieto koko eurooppalaista kansalaisaloitetta koskevan prosessin ajan;
3. vaatii komissiota panemaan tehokkaasti täytäntöön eurooppalaista kansalaisaloitetta koskevan asetuksen ja etenemään kaikkien niiden hallinnollisten rasitteiden poistamisessa, joita kansalaiset ovat kohdanneet jättäessään kansalaisaloitteen tai tukiessaan sitä, ja kehottaa komissiota harkitsemaan eurooppalaista kansalaisaloitetta koskevan yhteisen rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoa kaikissa jäsenvaltioissa;
4. on tyytyväinen siihen, että melkein 1,9 miljoonaa unionin kansalaista kaikista jäsenvaltioista kannattaa tätä eurooppalaista kansalaisaloitetta, minkä ansiosta komissio päätti jättää vesi- ja jätevesihuollon käyttöoikeussopimusten tekemisestä annetun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle;
5. kehottaa komissiota ylläpitämään ja vahvistamaan vesi- ja jätevesihuollon palvelujen sulkemista käyttöoikeussopimusten tekemisestä annetun direktiivin ulkopuolelle sen kaikkien mahdollisten tarkistusten yhteydessä;
6. pitää valitettavana, ettei tiedonanto ole kunnianhimoinen eikä vastaa eurooppalaisen kansalaisaloitteen konkreettisiin vaatimuksiin, vaan siinä vain toistetaan aiemmat sitoumukset; korostaa, että komission vastaus eurooppalaiseen Right2Water-kansalaisaloitteeseen on riittämätön, koska se ei anna mitään uutta panosta eikä esitä tarvittavalla tavalla kaikkia toimia, jotka voisivat auttaa saavuttamaan tavoitteet; pyytää komissiota toteuttamaan tämän nimenomaisen kansalaisaloitteen yhteydessä kattavan tiedotuskampanjan vesialalla jo toteutetuista toimenpiteistä ja siitä, millä tavoin ne voisivat edistää eurooppalaisen Right2Water-kansalaisaloitteen tavoitteiden saavuttamista;
7. katsoo, että monet veden laatua ja vesihuoltoa koskevat vetoomukset tulevat jäsenvaltioista, jotka eivät ole hyvin edustettuina kesäkuussa 2014 käynnistetyssä EU:n laajuisessa julkisessa kuulemisessa, ja korostaa, että tästä syystä julkisen kuulemisen tulosten ja vetoomuksissa esiin tuodun tilanteen välillä voi olla epä johdonmukaisuutta;
8. toivoo, että komissio ja kestävydestä vastaava varapuheenjohtaja antavat selkeän poliittisen sitoumuksen, jolla varmistetaan, että tässä kansalaisaloitteessa esiin tuotuihin huolenaiheisiin reagoimiseksi ryhdytään asianmukaisiin toimiin;
9. toistaa, että parlamentin vetoamusvaliokunta on sitoutunut puhumaan vetoamuksen esittäjien puolesta asioissa, jotka koskevat perusoikeuksia, ja muistuttaa, että eurooppalaisen Right2Water-kansalaisaloitteen esittäneet vetoamuksen esittäjät ovat ilmaisseet olevansa samaa mieltä siitä, että vesi julistettaisiin ihmisoikeudeksi, joka taataan EU:n tasolla;
10. kehottaa komissiota täyttämään Right2Water-kansalaisaloitteen päätavoitteen ja antamaan säädösehdotuksia ja tarvittaessa tekemään vesipolitiikan puitedirektiiviin muutoksia, joilla tunnustettaisiin vedensaanti yleismaailmallisena ihmisoikeutena; kannattaa lisäksi sitä, että EU:n perusoikeuskirjassa tunnustetaan kaikkien oikeus juomaveteen ja jätevesihuoltoon;

11. korostaa, että jos komissio jättää menestyksekkäät ja laajalti tuetut eurooppalaiset kansalaisaloitteet huomiotta Lissabonin sopimuksella perustetun demokraattisen mekanismin yhteydessä, EU menettää uskottavuutensa kansalaisten silmissä;
12. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön unionin tason tiedotus- ja koulutustoimia, joilla edistetään käsitystä vedestä yhteisenä omaisuutena, ja toimia, joilla lisätään tietoisuutta ja edistetään tiedostavampaa käyttäytymistä (veden säästämistä), ja luonnonvarojen hallintaa koskevan politiikan tietoista kehittämistä koskevia toimia, sekä tarjoamaan tukea julkiselle, osallistavalle ja avoimelle hallinnoinnille;
13. pitää välttämättömänä kehittää vesipolitiikkaa, jossa kannustetaan vesivarojen järkevää käyttöä, kierrätystä ja uudelleenkäyttöä, jotka ovat erittäin tärkeitä tekijöitä integroidulle hoidolle; katsoo, että tämän ansiosta voidaan alentaa kustannuksia, säästää luonnonvaroja ja varmistaa, että ympäristöä hoidetaan asianmukaisesti;
14. kehottaa komissiota kannustamaan veden ryöstökäytöstä ja vesisärötyksestä luopumista;

Oikeus veteen ja toimivaan jätevesihuoltoon

15. palauttaa mieliin, että YK:n mukaan ihmisten yleinen oikeus veteen ja toimivaan jätevesihuoltoon tarkoittaa, että jokaisella ihmisellä on mahdollisuus saada henkilökohtaiseen käyttöön ja kotitalouskäyttöön riittävästi puhdasta, laadukasta, fyysisesti saavutettavissa olevaa, kohtuuhintaista ja laadultaan kelvollista vettä; korostaa, että YK:n suosituksena on myös, että vesimaksut saisivat vastata suuruudeltaan enintään kolmea prosenttia kotitalouden tuloista;
16. tukee oikeudesta puhtaaseen juomaveteen ja jätevesihuoltoon vastaavaa YK:n erityisraportoijaa ja korostaa hänen työnsä sekä hänen edeltäjänsä työn merkitystä tämän oikeuden tunnustamiseksi;
17. pitää valitettavana, että 28 jäsenvaltion EU:ssa yli miljoona ihmistä on vailla puhdasta juomavettä ja lähes kaksi prosenttia väestöstä on maailman vedenarvointiohjelman (World Water Assessment Programme) mukaan sanitaation ulkopuolella, ja kehottaa tästä syystä komissiota toimimaan välittömästi;
18. kehottaa komissiota tunnustamaan vettä ja toimivaa jätevesihuoltoa koskevan perusoikeuden merkityksen; kehottaa komissiota myös tunnustamaan veden merkityksen julkisena hyödykkeenä ja perusarvona, joka ei ole kauppatavara, kaikille unionin kansalaisille; on huolissaan siitä, että vuoden 2008 jälkeen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi yhä useammilla kansalaisilla on vaikeuksia maksaa vesilaskunsa ja että veden hinta aiheuttaa jatkuvasti enemmän huolta, mikä johtuu ylimitoitetuista säästötoimista, jotka ovat lisänneet köyhyyttä unionissa ja pienituloisten kotitalouksien määrää; tuomitsee vedenjakelun keskeytykset ja vedensaannin katkaisemisen ja kehottaa jäsenvaltioita poistamaan heti tällaiset tilanteet, mikäli ne johtuvat pienituloisten kotitalouksien sosioekonomisista tekijöistä; on tyytyväinen siihen, että joissain jäsenvaltioissa käytetään ”vesipankkeja” tai veden vähimmäiskiintiöitä auttamaan kaikkein heikoimmassa asemassa olevia väestöryhmiä kustannusten maksamisessa ja takaamaan vedensaanti perusoikeuksien olennaisena osana;
19. kehottaa komissiota suorittamaan äskettäisen talouskriisin vaikutusten vuoksi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tutkimuksen veteen liittyvästä köyhyydestä EU:n eri jäsenvaltioissa, kuten vedensaannin ongelmista ja kohtuuhintaisen veden saatavuudesta;

- kehottaa komissiota tukemaan ja helpottamaan yhteistyötä vesilaitosten keskuudessa heikommin kehittyneillä alueilla ja maaseutualueilla sijaitsevien laitosten auttamiseksi, jotta voidaan tukea kaikkien näiden alueiden kansalaisten laadukkaan veden saantia;
20. kehottaa komissiota määrittelemään alueet, joilla vedenpuute on olemassa oleva tai potentiaalinen ongelma, ja auttamaan kyseisiä jäsenvaltioita ja alueita, erityisesti maaseutualueita ja köyhiä kaupunkialueita, puuttumaan asianmukaisesti asiaan;
 21. korostaa, että komission väitetty neutraalius suhteessa vesivarojen omistukseen ja hallintaan on ristiriidassa troikan joiltakin jäsenvaltioilta edellyttämien yksityistämishojelmien kanssa;
 22. toteaa, että kuten vesipolitiikan puitedirektiivissä todetaan, vesi ei ole kauppatavaraa, vaan julkinen hyödyke, joka on olennaisen tärkeä ihmiselämän ja ihmisarvoisen elämän kannalta; muistuttaa komissiota, että perussopimuksen määräykset edellyttävät EU:n pysyvän neutraalina suhteessa kansallisiin päätöksiin, joilla hallitaan vesialan yritysten omistajuutta; katsoo, että EU ei siksi saisi edistää mitenkään vesialan yritysten yksityistämistä talouden mukautusohjelman yhteydessä tai liittyen muihin talouspolitiikan koordinoitua koskeviin EU:n toimiin; katsoo, että kyse on yleiseen etuun liittyvistä palveluista, jotka kuuluvat siten etupäässä julkisen edun piiriin; kehottaa komissiota jättämään vesihuollon ja jätevesien käsittelyn pysyvästi sisämarkkinasääntöjen ja kauppasääntöjen ulkopuolelle ja tarjoamaan niitä kohtuuhinnoin; kehottaa sekä komissiota että jäsenvaltioita takaamaan, että niitä hallitaan teknisesti, rahoituskallisesti ja hallinnollisesti tehokkaasti, tuloksekkaasti ja avoimella tavalla;
 23. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tarkastelemaan vesipolitiikan hallinnointia ja uudistamaan sitä aktiivisella osallistumisella, eli avoimella päätöksentekoprosessilla ja prosessin avaamisella kansalaisille;
 24. katsoo, että sääntelyn ja valvonnan osalta on turvattava vesivarojen julkinen omistus edistämällä julkisia, läpinäkyviä ja osallistavia vesihuoltomalleja, joissa viranomainen voi myöntää vesihuollon osa-alueita yksityiselle sektorille ainoastaan erikseen määritellyissä tilanteissa ja aina tiukasti säännellyin ehdoin siten, että taataan aina oikeus veteen ja asianmukaiseen jätevesihuoltoon;
 25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan kattavan, kohtuuhintaisen ja laadukkaan vesihuollon, jonka työolot ovat oikeudenmukaiset, sekä varmistamaan sen demokraattisen valvonnan;
 26. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan kansalaisille tarkoitettujen koulutus- ja tiedotuskampanjojen edistämistä vesivarojen säilyttämiseksi ja suojaamiseksi sekä kansalaisten osallistumisen laajentamiseksi;
 27. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että vesihuoltopalvelujen saatavuuteen ei liity syrjintää ja että niiden saanti taataan kaikille, syrjäytyneet käyttäjäryhmät mukaan lukien;
 28. kehottaa komissiota, Euroopan investointipankkia (EIP) ja jäsenvaltioita tukemaan sellaisia EU:n kuntia, joilla ei ole riittävästi pääomaa, jotta ne voisivat saada teknistä tukea, EU:n rahoitusta ja pitkäaikaisia lainoja tavallista alhaisemmalla korolla erityisesti vesihuollon infrastruktuurin ylläpitämiseksi ja uudistamiseksi, jotta voidaan varmistaa

korkealaatuisen veden saanti ja ulottaa vesi- ja vesihuoltopalvelut kaikkein haavoittuvimpiin väestöryhmiin mukaan lukien köyhät ja kaikkein syrjäisimpien ja etäisimpien alueiden asukkaat; painottaa avoimen, demokraattisen ja osallistavan hallinnon merkitystä, jotta varmistetaan, että vesivarojen hallintaa koskevia kustannustehokkaimpia ratkaisuja toteutetaan koko yhteiskunnan hyödyttämiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että vesihuoltojärjestelmässä syntyvien tulojen suhteen vallitsee avoimuus;

29. toteaa, että vesi- ja vesihuoltopalvelut ovat yleiseen etuun liittyviä palveluita ja että vesi ei ole kauppatavaraa, vaan julkinen hyödyke; katsoo, että sitä olisi sen vuoksi tarjottava kohtuullisin hinnoin, joiden yhteydessä kunnioitetaan ihmisten oikeutta veden vähimmäislaatuun ja sovelletaan progressiivista hinnoittelua; pyytää jäsenvaltioita takaamaan oikeudenmukaisen, tasapuolisen, läpinäkyvän ja riittävän maksujärjestelmän soveltamisen, jotta laadukkaiden palvelujen saatavuus varmistetaan kansalaisten varoista riippumatta;
30. toteaa, että vettä on pidettävä ekososiaalisena varana eikä pelkkänä tuotantotekijänä;
31. muistuttaa erityisesti, että vedensaanti on erittäin tärkeää maanviljelylle, jotta voidaan toteuttaa oikeus riittävään ravintoon;
32. kehottaa komissiota tukemaan voimakkaasti jäsenvaltioiden ponnisteluja, jotka koskevat kastelu-, viemärointi- ja juomavesipalvelut mahdollistavien infrastruktuurien kehittämistä ja parantamista;
33. katsoo, että juomavesidirektiivillä on edistetty merkittävästi korkealaatuisen juomaveden saatavuutta kaikkialla unionissa, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan ratkaisevia toimia hanaveden kulutuksen edistämisestä johtuvien ympäristö- ja terveyshyötyjen tuottamiseksi;
34. muistuttaa jäsenvaltioita niiden velvollisuudesta panna EU:n lainsäädäntö täytäntöön; kehottaa niitä panemaan täysimääräisesti täytäntöön juomavesidirektiivin ja kaiken siihen liittyvän lainsäädännön; muistuttaa, että jäsenvaltioiden on määriteltävä menoprioriteettinsa ja hyödynnettävä täysin kaikkia uuden ohjelmakauden (2014–2020) tarjoamia mahdollisuuksia kohdentaa EU:n rahoitustukea vesialalle, erityisesti asettamalla etusijalle vesihuoltoon keskittyvät investoinnit;
35. muistuttaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin on laatinut erityiskertomuksen EU:n vesipolitiikan tavoitteiden sisällyttämisestä yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja sen päätelmissä todetaan, että välineillä, joita YMP:ssä tällä hetkellä käytetään vesialaan liittyvien huolenaiheiden tarkastelemiseksi, ei ole toistaiseksi saavutettu riittävää edistystä vettä koskevien kunnianhimoisten poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi; katsoo, että on olennaisen tärkeää parantaa vesipolitiikan integrointia muihin politiikkoihin, kuten maatalouteen, jotta parannetaan veden laatua kaikkialla unionissa;
36. korostaa vesipuitedirektiivin ja juomavesidirektiivin täysimääräisen ja vaikuttavan täytäntöönpanon merkitystä ja katsoo, että on välttämätöntä parantaa niiden täytäntöönpanon koordinoitua meriympäristöstä, biologisesta monimuotoisuudesta ja tulvasuojista annettujen direktiivien täytäntöönpanon kanssa; on huolestunut siitä, että unionin alakohtaisilla poliittisilla välineillä ei edistetä riittävästi prioriteettiaineiden ympäristölaatu- ja vaarallisten prioriteettiaineiden päästöjen ja häviöiden asteittaista vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamista vesipuitedirektiivin

4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon, että vesihuolto on integroitava läpikulkevana ulottuvuutena muita vesivarojen kannalta olennaisia seikkoja koskevan lainsäädännön kuten esimerkiksi energia-, maatalous-, kalastus- ja matkailulainsäädännön laatimiseen, jotta voidaan estää esimerkiksi laittomien ja sääntelemättömien jätteensijoituspaikkojen tai öljynporauksen tai -etsinnän aiheuttama pilaantuminen; muistuttaa, että yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvissä täydentävissä ehdoissa asetetaan lakisäätteisiä hoitovaatimuksia, jotka perustuvat viljelijöiden kannalta merkittävään olemassa olevaan EU:n lainsäädäntöön ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukseen, joita sovelletaan myös vesialalla; muistuttaa, että viljelijöiden on noudatettava vaatimuksia täysimääräisten YMP:n maksujen saamiseksi;

37. kehottaa jäsenvaltioita

- vaatimaan, että vedentoimittajat ilmoittavat veden fysikaalis-kemialliset ominaisuudet vesilaskuissa
- kaavoittamaan kaupunkialueet vesivarojen saatavuuden mukaisesti
- lisäämään epäpuhtauksien seurantaa ja valvontaa ja suunnittelemaan välittömiä toimia myrkyllisten aineiden poistamiseksi ja sanitoimiseksi
- ryhtymään toimiin huomattavien putkivuotojen vähentämiseksi Euroopassa riittämättömien vesijohtoverkostojen uudistamiseksi;

38. katsoo, että on tarpeen ottaa käyttöön kestävä vedenkäyttöä koskeva etuusjärjestys tai -hierarkia; kehottaa komissiota esittämään analyysin ja tarvittaessa ehdotuksia;

39. korostaa, että jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet veden saannin kuuluvan ihmisoikeuksiin kannattaessaan YK:n julistusta ja että tätä tukee myös suuri osa EU:n kansalaisista ja toimijoista;

40. korostaa, että Right2Water-kansalaisaloitteen ja sen tavoitteiden saama laaja tuki on näkynyt esimerkiksi Saksassa, Itävallassa, Belgiassa, Slovakiassa, Sloveniassa, Kreikassa, Suomessa, Espanjassa, Luxemburgissa, Italiassa ja Irlannissa myös siten, että hyvin monet kansalaiset ovat puhuneet julkisesti vesiongelmistä sekä vesivarojen omistusoikeudesta ja vesihuoltopalvelujen toimittamisesta;

41. huomauttaa, että EU:n kansalaiset ovat monissa jäsenvaltioissa vuodesta 1988 lähtien toimittaneet vetoamusvaliokunnalle merkittävän määrän vesihuoltoa, veden laatua ja jätevesihuoltoa koskevia vetoamuksia; kiinnittää huomiota tiettyihin vetoamusten esittäjien ilmoittamiin kielteisiin toimintoihin, kuten jätteen kaatopaikkoihin, viranomaisten epäonnistumiseen veden laadun tehokkaassa valvonnassa ja säännönmukaisiin tai laittomiin maatalous- ja teollisuuskäytäntöihin, jotka ovat syynä veden huonoon laatuun ja joilla on siten vaikutusta ympäristöön ja ihmisten ja eläinten terveyteen; katsoo, että nämä vetoamukset osoittavat kansalaisten olevan aidosti kiinnostuneita EU:n kestävästä vesilainsäädännön kattavasta täytäntöönpanosta ja kehittämisestä;

42. kehottaa voimakkaasti komissiota ottamaan kansalaisten tällaisissa vetoamuksissa ilmaisemat huolenaiheet ja varoitukset vakavasti ja toimimaan niiden mukaisesti erityisesti siksi, että on kiireesti puututtava vähenevien vesivarojen ongelmaan, joka johtuu liikakäytöstä ja ilmastonmuutoksesta, kun vielä on aikaa ehkäistä saastumista ja

huonoa hallintoa; on huolissaan veden laatua ja vesihuoltoa koskevien rikkomusmenettelyjen määrästä;

43. kehottaa jäsenvaltioita täydentämään vesienhoitosuunnitelmiaan pikaisesti vesipolitiikan puitedirektiivin keskeisenä osatekijänä ja panemaan ne täysimääräisesti täytäntöön ensisijaisia ekologisia arviointiperusteita kunnioittaen; kiinnittää huomiota siihen, että jotkut jäsenvaltiot kärsivät yhä useammin vahingoittavista tulvista, joilla on vakava vaikutus paikalliseen väestöön; korostaa, että vesipolitiikan puitedirektiivin mukaiset vesienhoitosuunnitelmat ja tulvariskien hallintasuunnitelmat tarjoavat hyvän mahdollisuuden hyödyntää näiden välineiden välistä synergiaa ja edistävät siten puhtaan veden riittävää hankintaa samalla kun pienennetään tulvariskejä; muistuttaa lisäksi, että jokaisella jäsenvaltiolla olisi oltava keskitetty verkkosivusto, josta saa tietoa vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanosta, jotta helpotetaan veden laadun ja vesihuollon valvontaa;

Vesihuoltopalvelut sisämarkkinoilla

44. panee merkille, että eri puolilla EU:ta, esimerkiksi Espanjassa, Portugalissa, Kreikassa, Irlannissa, Saksassa ja Italiassa, vesihuoltopalvelujen mahdollinen tai toteutunut siirtyminen pois julkiselta sektorilta on aiheuttanut suurta huolta kansalaisten keskuudessa; muistuttaa, että vesihuoltomenetelmän valinta perustuu toissijaisuusperiaatteeseen, josta määrätään SEUT-sopimuksen 14 artiklassa sekä yleishyödyllisiä palveluja koskevassa pöytäkirjassa (N:o 26); toteaa niiden korostavan julkisten palveluiden erityisen tärkeää asemaa unionin sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden kannalta; toteaa, että vesi- ja jätevesihuoltoalan julkiset yritykset eivät ole vain ”talouden toimijoita”, vaan niiden yleisenä tehtävänä on taata väestön kattava laadukkaan veden saanti sosiaalisesti kestävin hinnoin ja minimoida jäteveden aiheuttamat kielteiset ympäristövaikutukset;
45. korostaa, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti komission olisi suhtauduttava neutraalisti jäsenvaltioiden päätöksiin vesihuoltopalveluiden omistajuudesta eikä se saisi edistää vesihuoltopalveluiden yksityistämistä lainsäädännöllä tai muilla tavoin;
46. muistuttaa, että vesihuoltopalveluiden uudelleenkuunnallistamisen mahdollisuus on taattava jatkossakin rajoituksitta, ja vesihuoltopalveluiden hallinta voidaan säilyttää paikallisella tasolla, jos toimivaltaiset julkiset viranomaiset niin päättävät; muistuttaa, että vesi on perusihmisoikeus, jonka on oltava kaikkien saatavilla kohtuuhintaan; tähdentää, että jäsenvaltioilla on velvollisuus varmistaa, että vesi voidaan taata kaikille toimijasta riippumatta, ja samalla on varmistettava, että toimijat tarjoavat turvallista juomavettä ja parantavat sanitaatiota;
47. korostaa, että vesi- ja sanitaatiopalveluiden erityisluonne, kuten tuotanto, jakelu ja käsittely, edellyttää ehdottomasti näiden palveluiden jättämistä kaikkien EU:n neuvottelemien tai harkitsevien kauppasopimusten ulkopuolelle; kehottaa komissiota myöntämään oikeudellisesti sitovan poikkeuksen vesi- ja sanitaatiopalveluille sekä jäteveden käsittelypalveluille parhaillaan käytävissä neuvotteluissa transatlanttisesta kauppaa- ja investointikumppanuudesta (TTIP) samoin kuin palvelukauppaa koskevassa sopimuksessa; korostaa, että kaikkiin tuleviin kauppaa- ja investointisopimuksiin tulee sisältyä lausekkeitä, jotka koskevat ihmisten todellista juomaveden saantia sopimusten kattamissa kolmansissa maissa, mikä vastaa unioniin pitkän aikavälin sitoutumista kestävää kehitykseen sekä ihmisoikeuksiin; katsoo, että ihmisten todellinen juomaveden

saanti sopimusten kattamissa kolmansissa maissa on asetettava ehdoksi kaikissa tulevilla vapaakauppasopimuksissa;

48. muistuttaa, että monessa vetoimuksessa vastustetaan olennaisen tärkeiden julkisten palvelujen, kuten vesi ja sanitaatio, sisällyttämistä transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta koskeviin neuvotteluihin; kehottaa komissiota lisäämään vedentoimittajien vastuuvollisuutta;
49. kehottaa komissiota toimimaan välittäjänä vesialan toimijoiden välisen yhteistyön edistämiseksi niin, että jaetaan sääntelyyn ja muihin tekijöihin liittyviä käytäntöjä ja aloitteita, vastavuoroista oppimista ja yhteisiä kokemuksia ja tuetaan vapaaehtoisia vertailevia toimia; pitää myönteisenä komission tiedonannossa esitettyä kehoitusta lisätä vesialan avoimuutta ja panee merkille tähän mennessä tehdyn työn; toteaa samalla, että kaikkien vertailevien toimien olisi oltava vapaaehtoisia, kun otetaan huomioon vesipalvelujen monimuotoisuus sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet unionissa; panee myös merkille, että tällaisten toimien, jotka käsittävät vain taloudellisia indikaattoreita, ei pidä katsoa vastaavan avoimuutta koskevia toimia ja että olisi otettava huomioon muita kansalaisten kannalta keskeisiä tekijöitä, kuten veden laatu, kalliisiin hintoihin liittyvien ongelmien lieventämistoimet, tiedot siitä, kuinka suuri osa väestöstä voi saada riittävästi vettä, sekä julkisen vesihallinnon osuus, ja tiedot on esitettävä sekä kansalaisten että sääntelijöiden kannalta ymmärrettävällä tavalla;
50. korostaa kansallisten sääntelyviranomaisten merkitystä palveluntarjoajien välisen oikeudenmukaisen ja avoimen kilpailun takaamisessa, innovatiivisten ratkaisujen ja teknisen kehityksen nopeamman täytäntöönpanon helpottamisessa, vesihuoltopalvelujen tehokkuuden ja laadun edistämiseksi sekä kuluttajien etujen suojelemisen varmistamisessa; kehottaa komissiota tukemaan sääntelyyn liittyvää yhteistyötä koskevia aloitteita EU:ssa parhaiden sääntelykäytäntöjen vaihtamisen, vertailun ja vastavuoroisen oppimisen tehostamiseksi;
51. katsoo, että Euroopan vesi- ja sanitaatiohankkeita ja -ohjelmia olisi arvioitava ihmisoikeusnäkökulmasta, jotta voidaan kehittää asianmukaisia toimintalinjoja, suuntaviivoja ja käytäntöjä; kehottaa komissiota luomaan vertailujärjestelmän (veden laatu, huokeus, kestävyys, kattavuus jne.), jotta parannetaan julkisten vesihuolto- ja sanitaatiopalvelujen laatua EU:ssa ja lisään kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia;
52. muistuttaa, että vesi- ja jätevesihuoltoon liittyviin toimilupiin sovelletaan perussopimuksen periaatteita, minkä vuoksi niitä on myönnettävä noudattaen läpinäkyvyyden, yhtäläisen kohtelun ja syrjinnän vastaisuuden periaatteita;
53. korostaa, että vesi- ja jätevesihuoltopalveluiden tuotanto, jakelu ja käsittely on jätettävä käyttöoikeussopimusten tekemisestä annetun direktiivin ulkopuolelle myös sen kaikkien tulevien tarkistusten yhteydessä;
54. muistuttaa, että palveluista sisämarkkinoilla annettu direktiivi 2006/123/EY herätti kansalaisyhteiskunnassa monelta osin voimakasta vastustusta myös asioissa, jotka koskevat yleishyödyllisiä taloudellisia palveluja, kuten vedenjakelu- ja hankinta sekä jätevesihuolto;
55. pitää tärkeänä, että julkisen sektorin sisäiset sekä julkisen ja yksityisen sektorin väliset kumppanuudet vaihtavat parhaita käytäntöjä vesialan voittoa tavoittelemattoman yhteistyön pohjalta; panee myös tyytyväisenä merkille, että komissio tunnusti

tiedonannossa ensimmäistä kertaa julkisen sektorin sisäisten kumppanuuksien merkityksen;

56. on tyytyväinen joidenkin kuntien ja kaupunkien pyrkimyksiin lisätä kansalaisten osallisuutta vesihuoltopalveluiden parantamisessa ja vesivarojen suojelussa; palauttaa mieleen, että paikalliset laitokset ovat tärkeässä asemassa vesihuoltoa koskevassa päätöksentekoprosessissa;
57. kehottaa alueiden komiteaa olemaan tiiviimmin mukana tämän eurooppalaisen kansalaisaloitteen käsittelyssä, jotta alueviranomaisia kannustetaan osallistumaan aktiivisemmin asian käsittelyyn;
58. muistuttaa velvollisuudesta taata muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus sekä tiedonsaanti ympäristöasioissa ja yleisön osallistumisoikeus päätöksentekoon Århusin yleissopimuksen mukaisesti; kehottaa tästä syystä komissiota, jäsenvaltioita sekä alue- ja paikallisviranomaisia noudattamaan Århusin yleissopimukseen sisältyviä periaatteita ja oikeuksia; muistuttaa, että kansalaisten tietoisuus oikeuksistaan on erittäin tärkeää, jotta osallistuminen päätöksentekoprosessiin on mahdollisimman laajaa; kehottaa tästä syystä komissiota käynnistämään ennakoivan kampanjan, jossa EU:n kansalaisille annetaan tietoa Århusin yleissopimuksella saavutetusta avoimuudesta sekä jo käytössä olevista tehokkaista työkaluista, sekä noudattamaan EU:n toimielimiin viittaavia määräyksiä; kehottaa komissiota kehittämään avoimuutta, vastuuvollisuutta ja osallistumista koskevia kriteereitä keinoina parantaa vesipalvelujen toimintaa, kestävyyttä ja kustannustehokkuutta;
59. kehottaa jäsenvaltioita sekä alueellisia ja paikallisia viranomaisia edistämään todellista vettä koskevaa yhteiskuntasopimusta, jonka tavoitteena on taata veden saatavuus sekä vakaa ja turvallinen vesihuolto toteuttamalla erityisesti erilaisia poliittisia toimia, kuten perustamaan vesialan solidaarisuusrahastoja tai muita sosiaalisen toiminnan mekanismeja tukemaan kansalaisia, joilla ei ole varaa vesi- ja jätevesihuoltoon, jotta voitaisiin täyttää toimitusvarmuutta koskevat vaatimukset ja turvata ihmisten oikeus veteen; kannustaa kaikkia jäsenvaltioita perustamaan jo joissakin EU:n jäsenvaltioissa olemassa olevien kaltaisia sosiaalisen toiminnan mekanismeja, joiden avulla varmistetaan juomaveden saatavuus oikeasti epävarmoissa olosuhteissa eläville kansalaisille;
60. kehottaa komissiota organisoimaan vesipolitiikan sosiaalisia näkökohtia koskevien kokemusten jaon jäsenvaltioiden välillä;
61. vastustaa sitä, että joissain jäsenvaltioissa käytetään pakkokeinona vesi- ja jätevesihuollon epäämistä muita heikommassa asemassa olevilta ja haavoittuvilta yhteisöiltä; muistuttaa, että joissain jäsenvaltioissa viranomaiset ovat vaikeuttaneet kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ryhmien vedensaantia sulkemalla julkisia kaivoja;
62. toteaa, että jäsenvaltioiden tulisi kiinnittää erityistä huomiota yhteiskunnan haavoittuviin ryhmiin ja varmistaa, että kaikki saavat tarvitessaan korkealaatuista ja kohtuuhintaista vettä;
63. kehottaa jokaista jäsenvaltiota perustamaan vesipalveluasiamiehen tehtävän sen varmistamiseksi, että veteen liittyvät asiat, kuten vesihuoltopalveluiden laatua ja

saatavuutta koskevat valitukset sekä ehdotukset, voidaan käsitellä riippumattomassa elimessä;

64. kannustaa vesihuoltolaitoksia sijoittamaan vesihuoltojärjestelmästä saadut tulot uudelleen vesihuoltopalvelujen ylläpitämiseen ja parantamiseen sekä vesivarojen suojeluun; muistuttaa, että vesipalveluiden kustannusten takaisinsaannin periaate kattaa ympäristö- ja resurssikustannukset ja samalla on noudatettava oikeudenmukaisuutta, avoimuutta ja vedensantia koskevaa ihmisoikeutta; toteaa, että jäsenvaltioiden on noudatettava sitoumuksiaan ja toteutettava kustannusten takaisinsaantivelvoitteensa mahdollisimman hyvin edellyttäen, että tämä ei estä saavuttamasta vesiputedirektiivin tarkoituksia ja tavoitteita; kehottaa lopettamaan käytännöt, joissa taloudellisia resursseja ohjataan vesisektorilta muun politiikan rahoittamiseen; katsoo, että tämä käsittää myös vesilaskut, joiden sisältämiä käyttöoikeusmaksuja ei ole korvamerkitty käytettäviksi vesialan infrastruktuuriin; muistuttaa infrastruktuurin huolestuttavasta kunnosta joissakin jäsenvaltioissa, joissa vettä haaskataan epäsojivien ja vanhentuneiden jakeluverkkojen vuotojen vuoksi; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan investointeja infrastruktuurien ja muiden vesipalveluiden kehittämiseen, jotta vettä koskeva ihmisoikeus voitaisiin taata tulevaisuudessa;
65. kehottaa komissiota takaamaan, että toimivaltaiset viranomaiset saattavat kaiken tiedon veden laadusta ja käsittelystä asiasta kiinnostuneiden kansalaisten saataville helposti saavutettavassa ja ymmärrettävässä muodossa, ja että kansalaisille tiedotetaan täysimääräisesti ja heitä kuullaan hyvissä ajoin vesihuoltohankkeista; panee lisäksi merkille, että komission käynnistämässä julkisessa kuulemisessa 80 prosenttia osallistujista piti olennaisen tärkeänä parantaa veden laadun valvonnan avoimuutta;
66. kehottaa komissiota seuraamaan huolellisesti vesihuoltohankkeiden suoraa ja epäsuoraa EU-rahoitusta ja huolehtimaan, että kyseistä rahoitusta käytetään vain hankkeisiin, joihin se on tarkoitettu, sillä veden saanti on keskeisen tärkeää, kun pyritään vähentämään EU:n kansalaisten välisiä eroja sekä edistämään EU:n taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta; kehottaa tässä yhteydessä tilintarkastustuomioistuinta tarkistamaan, että tehokkuutta ja kestävyyttä koskevia kriteereitä noudatetaan asianmukaisesti;
67. kehottaa komissiota ottamaan huomioon tällä hetkellä riittämättömät investoinnit tasapainoiseen vesihuoltoon, sillä vesi on yksi EU:n kansalaisille kuuluvista yleisistä hyödykkeistä;
68. kehottaa näin ollen parantamaan avoimuutta vesihuoltoalan toimijoiden välillä esimerkiksi laatimalla EU:ssa toimivia vesihuoltolaitoksia varten yksityistä ja julkista hallintoa ohjaavan säännösten; toteaa, että tämän säännösten olisi perustuttava tehokkuuden periaatteeseen ja noudatettava aina vesipolitiikan putedirektiivin ympäristöä, taloutta, infrastruktuuria ja kansalaisten osallistumista koskevia säännöksiä; vaatii myös perustamaan kansallisen sääntelyelimen;
69. pyytää komissiota kunnioittamaan toissijaisuusperiaatetta ja vesihuoltoon liittyviä toimivaltuuksia kilpailun osalta hallinnon eri tasoilla ja myös vesihuoltopalveluista (lähteet ja niiden ylläpito) vastaavien paikallisten vesiyhteisöjen osalta;
70. pitää valitettavana, että yhdyskuntajätevesien käsittelyä koskevaa direktiiviä ei ole vielä pantu täytäntöön täysimääräisesti jäsenvaltioissa; vaatii, että unionin varoja käytetään ensisijaisesti alueisiin, joilla ei kunnioiteta EU:n ympäristölainsäädäntöä, jätevesien

käsittely mukaan lukien; toteaa, että noudattamisaste on osoittautunut korkeammaksi silloin, kun kustannukset on katettu ja saastuttaja maksaa -periaate on otettu käyttöön, ja kehottaa komissiota arvioimaan nykyisten välineiden riittävyden suojelun korkean tason ja ympäristön laadun parantamisen aikaan saamiseksi;

71. toteaa, että veden tapauksessa palvelualalla pystyy luomaan valtavasti työpaikkoja ympäristöseikkojen integroimisen kautta, ja se pystyy edistämään innovointia alojen välisen teknologian siirron ja koko vesihuoltopalveluun sovelletun tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin avulla; pyytää siksi ottamaan erityisesti huomioon vesivarojen kestävä käytön uusiutuvana energialähteenä;
72. kannustaa komissiota laatimaan unionin lainsäädäntökehityksen, joka liittyy käsiteltyjen jätevesien uudelleenkäyttöön, erityisesti herkkien toimintojen ja alueiden suojelemiseksi; kehottaa komissiota myös edistämään kokemusten jakamista eri jäsenvaltioiden terveystarpeiden välillä;
73. vaatii komissiota varmistamaan vesipuitedirektiivin mahdollisen tarkistamisen yhteydessä, että veden kohtuuhintaisuuteen liittyvien ongelmien määrällisestä arvioinnista tulee pakollinen osa jäsenvaltioiden vesipuitedirektiivin täytäntöönpanoa koskevaa raportointia;
74. pyytää komissiota kartoittamaan Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) mahdollisuutta valvoa veden kohtuuhintaisuuteen liittyviä ongelmia 28 jäsenvaltiossa ja raportoida niistä;
75. korostaa, että järkevä vesihuolto on muodostumassa sekä ekologisesti että ympäristöä ajatellen ensisijaiseksi tavoitteeksi tulevina vuosikymmeninä, sillä sitä tarvitaan energia- ja maataloustarpeisiin sekä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen turvaamiseen.

Saastumisen aiheuttamien kustannusten sisällyttäminen hintoihin

76. muistuttaa, että EU:n kansalaiset kantavat vesilaskujen kautta veden puhdistus- ja käsittelykustannukset, ja korostaa, että rahoituksellisesti on tehokkaampaa ja suotavampaa toteuttaa toimia, joilla yhdistetään tehokkaasti ja sovitetaan toisiinsa vesiresurssien suojelutavoitteet ja toisaalta kustannussäästöt sellaisten menettelyjen avulla, joilla saastumista valvotaan sen lähteellä; huomauttaa, että kuten Euroopan ympäristökeskuksen vuoden 2015 raportissa ympäristön tilasta todetaan, yli 40 prosenttia joista ja rannikkovesistä on pilaantunut maatalouden aiheuttaman hajanaisen pilaantumisen vuoksi ja että 20–25 prosenttia on pilaantunut teollisten rakenteiden, viemärijärjestelmien ja jäteveden hallintaverkkojen kaltaisten pistekuormituslähteiden aiheuttaman saastumisen vuoksi; pitää tärkeinä vesialan puitedirektiivin ja juomavesidirektiivin tehokasta täytäntöönpanoa, niiden täytäntöönpanon koordinoimisen parantamista, entistä johdonmukaisempaa lainsäädännön laatimista sekä entistä aktiivisempia toimia vesivarojen säästämiseksi samoin kuin vedenkäytön tehostamista kaikilla aloilla (teollisuus, kotitaloudet, maatalous, jakeluverkot); muistuttaa, että luontoalueiden, kuten makean veden ekosysteemien kestävä suojelu on myös avain kehitykseen sekä ratkaisevaa juomavesihuollon varmistamisen kannalta ja se vähentää kansalaisille ja toimijoille aiheutuvia kustannuksia;

Vesialaan liittyvä EU:n ulko- ja kehityspolitiikka

77. korostaa, että EU:n pitäisi sisällyttää vesi- ja jätevesihuoltopalvelujen yleismaailmallinen saanti täysimääräisesti kehityspolitiikkaansa edistämällä eri maiden vesialan toimijoiden ja työntekijöiden välillä julkisen sektorin sisäisiä sekä julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia, jotka perustuvat yhteisvastuuseen; kehottaa käyttämään erilaisia välineitä parhaiden käytäntöjen edistämiseen, tietämyksen siirtoon sekä alan kehitys- ja yhteistyöohjelmiin; muistuttaa, että EU:n jäsenvaltioiden kehityspolitiikoissa olisi tunnustettava turvallisen juomaveden ja jätevesihuollon saatavuutta koskevat ihmisoikeusnäkökohdat ja että oikeuksiin perustuva lähestymistapa vaatii oikeudellisten puitteiden tukemista, rahoitusta sekä kansalaisyhteiskunnan äänen vahvistamista, jotta nämä oikeudet voidaan toteuttaa käytännössä;
78. toteaa jälleen, että määrällisesti riittävän ja riittävän korkealaatuisen juomaveden saanti on perusihmisoikeus, ja katsoo, että kansallisilla hallituksilla on velvollisuus varmistaa sen toteutuminen;
79. korostaa nykyisen EU:n lainsäädännön ja sen vaatimusten mukaisesti veden ja vesivarojen laadun, puhtauden ja turvallisuuden säännöllisen arvioinnin merkitystä EU:ssa sekä sen rajojen ulkopuolella.
80. korostaa, että turvallisen juomaveden saanti ja sanitaatio on asetettava etusijalle tukia myönnettäessä ja kehitysavun ohjelmoinnissa; kehottaa komissiota varmistamaan riittävän taloudellisen tuen valmiuksien kehittämistoimille vesialalla olemassa olevien kansainvälisten mallien ja aloitteiden pohjalta ja yhteistyössä niiden kanssa;
81. vaatii, että kehitysmaiden WASH-ala (vesi, sanitaatio ja hygienia) on asetettava etusijalle sekä virallisessa kehitysavussa että kansallisissa talousarvioissa; muistuttaa, että vesihallinto kuuluu kollektiiviseen vastuuseen; tukee toisaalta avointa suhtautumista eri tukimuotoihin ja toisaalta kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteiden tarkkaa noudattamista, kehityspolitiikan johdonmukaisuutta ja keskittymistä köyhyyden poistamiseen ja kehitysvaikutusten maksimointiin; tukee tässä yhteydessä paikallisten yhteisöjen ottamista mukaan kehitysmaahankkeiden toteutukseen sekä paikallisyhteisöjen omistajuuden periaatetta;
82. korostaa, että vaikka puhtaan juomaveden saantia koskevat vuosituhannen kehitystavoitteet ollaankin saavuttamassa, paremmat vedenjakelupalvelut puuttuvat 748 miljoonalta ihmiseltä koko maailmassa, ja on arvioitu, että vähintään 1,8 miljardia ihmistä joutuu juomaan ulosteiden saastuttamaa vettä ja jätevesihuoltoa koskevan tavoitteen saavuttaminen on hyvin kaukana;
83. muistuttaa, että pohjaveden kestävä hallinnointi on välttämätöntä köyhyyden vähentämiseksi ja vaurauden jakamiseksi, koska pohjavesi voi tarjota entistä paremman juomavesilähteen miljoonille köyhille kaupungeissa ja maaseudulla;
84. kehottaa komissiota sisällyttämään veden osaksi muutossuunnitelmaa yhdessä kestävästä maatalouden kanssa;
85. katsoo, että vesialan on oltava keskeisellä sijalla valmisteltaessa toimia, jotka liittyvät vuonna 2015 järjestettävään kahteen kansainväliseen merkittävään tapahtumaan eli vuoden 2015 jälkeistä toimintasuunnitelmaa käsittelevään huippukokoukseen ja

ilmastosopimuksen osapuolten konferenssiin (COP 21); tukee tässä yhteydessä vahvasti sitä, että vettä ja sanitaatiota koskevat kunnianhimoiset ja laajat tavoitteet, kuten kestävä kehityksen tavoite 6 veden sekä sanitaation saatavuudesta kaikille vuoteen 2030 mennessä ja niiden kestävästä hallinnasta, hyväksytään syyskuussa 2015; muistuttaa, että köyhyyden poistaminen vuoden 2015 jälkeisen prosessin myötä on mahdollista vain, jos varmistetaan, että kaikilla on kaikkialla käytettävissään puhdasta vettä, perussanitaatio ja hygienia; korostaa, että kaikkien kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää kehitysrahoituksen ja uusien rahoituslähteiden lisäämistä huomattavasti nykyisestä sekä kehittyneissä maissa että kehitysmaissa; kehottaa luomaan globaalin valvontamekanismin, jotta voidaan seurata, millä tavoin puhtaan juomaveden yleismaailmallinen saanti, vesiresurssien kestävä käyttö ja kehitys sekä oikeudenmukaisen, osallistavan ja vastuullisen vesihallinnon tehostaminen toteutuvat kaikissa maissa; kehottaa komissiota varmistamaan, että apua käytetään tehokkaasti ja että se suunnataan paremmin WASH-alalle YK:ssa laadittavaa vuoden 2015 jälkeisestä kehityssuunnitelmaa ajatellen;

86. korostaa ilmastonmuutoksesta johtuvaa veden niukkuuden riskiä; vaatii komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään vesivarojen strategisen hallinnon ja pitkän aikavälin mukauttamissuunnitelmat ilmastonmuutosta käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien kokouksen (COP21) aiheisiin, jotta ilmastonmuutoksen kestävä lähestymistapa veteen voitaisiin sisällyttää tulevaan ilmastopimukseen; korostaa, että ilmastonmuutoksen kestävä infrastruktuuri on avain kehitykseen ja köyhyyden vähentämiseen; muistuttaa, että ilman jatkuvia ponnisteluja ilmastonmuutoksen seurauksien hillitsemiseksi sekä vesivarojen hallinnon parantamiseksi, edistys köyhyyden vähentämistä koskevien tavoitteiden ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa sekä kestävässä kehityksessä kaikilla taloudellisilla, sosiaalisilla ja ympäristön tasoilla voi vaarantua;
87. ilmaisee huolensa siitä, että veden ja sanitaation puute kehitysmaissa voi vaikuttaa kohtuuttomasti tyttöihin ja naisiin erityisesti kouluikässä, jossa poissaolot ja koulupudokasaste ovat yhteydessä puhtaiden, turvallisten ja saatavilla olevien saniteettitilojen puutteeseen;
88. vaatii EU:ta ja jäsenvaltioita kohdentamaan varojaan tavalla, joka noudattaa YK:n juomaveden ja jätevesihuollon saatavuudesta vastaavan erityisraportoijan suositusta, erityisesti kysymyksessä, joka koskee pienten infrastruktuurien suosimista sekä lisävarojen myöntämistä toimintaan ja ylläpitoon, valmiuksien rakentamiseen ja tiedon jakamiseen;
89. panee huolestuneena merkille, että YK:n juomaveden ja jätevesihuollon saatavuudesta vastaavan erityisraportoijan mukaan slummeissa asuvat ihmiset maksavat sääntelemättömistä ja heikkolaatuisista palveluista yleensä enemmän kuin virallisilla asuinalueilla asuvat; kehottaa kehitysmaita asettamaan etusijalle varojen myöntämisen palveluille, jotka on tarkoitettu heikommassa asemassa oleville ja eristyksissä eläville ihmisille;
90. muistuttaa Maailman terveysjärjestön todenneen, että ilman viimeisimpien vedenpuhdistus- ja säilytysteknologioiden käyttöä optimaalinen vesimäärä on lähtökohtaisesti 100–200 litraa päivässä henkeä kohti, mutta huomauttaa samalla, että perustarpeiden tyydyttämiseksi ja useimpien terveysongelmien välttämiseksi tarvitaan 50–100 litraa; toteaa, että tunnustettujen ihmisen perusoikeuksien mukaan henkilökohtaisen minimimäärän määrittäminen on välttämätöntä väestöjen perustarpeiden mukaisen veden tarpeen tyydyttämiseksi;

91. korostaa, että veden saannin olisi oltava kiistaton perusoikeus, jota tuetaan epäsuorasti ja suorasti kansainvälisessä oikeudessa, julistuksissa ja valtioiden käytännön toiminnassa;
92. kehottaa hallituksia, kansainvälisiä avustusjärjestöjä, kansalaisjärjestöjä ja paikallisyhteisöjä työskentelemään sen hyväksi, että kaikille ihmisille taataan veden saanti ja että kaikille kuuluu perusoikeus veteen;
93. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön Maailman terveysjärjestön suositusten mukaisesti hinnoittelupolitiikan, jossa kunnioitetaan ihmisten oikeutta vähimmäismäärään vettä, torjutaan tuhlausta ja jossa säädetään käytetyn veden määrään suhteutetusta progressiivisesta maksusta;
94. kannustaa toteuttamaan toimenpiteitä järkevän vedenkäytön takaamiseksi ja tuhlauksen välttämiseksi;
95. kiittää vesialan toimijoita, jotka jo ohjaavat tietyn prosenttiosuuden vuotuisesta liikevaihdostaan vesihuoltoalan kumppanuuksien tukemiseen kehitysmaissa; kehottaa jäsenvaltioita ja unionia luomaan oikeudellisen kehyksen, joka mahdollistaa kyseisten kumppanuuksien solmimisen;
96. vaatii, että ulkoisella avulla toteutettuja hankkeita valvotaan tehokkaasti; korostaa tarvetta valvoa rahoitusstrategioita ja talousarvioita, jotta varmistetaan, että myönnettyillä varoilla puututaan olemassa oleviin eroihin ja epätasa-arvoon vedensaannissa sekä noudatetaan syrjimättömyyttä sekä tiedonsaantia ja osallistumista koskevia ihmisoikeusperiaatteita;
97. kehottaa komissiota asettamaan vanhentuvien juomavesiverkkojen uudistamisen Euroopan investointiohjelman painopistevaloksi sisällyttämällä mainitut hankkeet unionin hankkeiden joukkoon; painottaa, että näillä hankkeilla on vipuvaikutus työpaikkoihin, joita ei voida siirtää muualle, millä kannustetaan vihreää taloutta unionissa;
98. kehottaa komissiota edistämään tiedonjakoa, jotta jäsenvaltiot voivat laatia verkkojen tilaa koskevia analyyseja, mikä mahdollistaisi uudistustoimia hukkaanmenon estämiseksi;
99. kannattaa läpinäkyvyyden lisäämistä, jotta parannetaan kuluttajille annettavaa vesialan tiedotusta ja edistetään vesivarojen taloudellisempaa hallintaa; kannustaa tässä tarkoituksessa komissiota jatkamaan toimien toteuttamista jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan jakaa kansallisia kokemuksia vesialan tiedotusjärjestelmien käyttöönotosta;
100. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta laajentaa vesi- ja jätevesihuollon alalla toteutetun kansainvälisen yhteistyön rahoitustukijärjestelyjen käyttöä unionissa;
101. korostaa, että vesiresurssien tehokas ja oikeudenmukainen hallinto on riippuvainen paikallisten hallitusten kyvystä tarjota palveluja; kehottaa tästä syystä EU:ta tukemaan voimakkaammin kehitysmaiden vesihallintoa ja -infrastruktuuria samalla, kun puututaan erityisesti haavoittuvan maaseutuväestön tarpeisiin;
102. tukee Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman käynnistämää globaalia vesisolidaarisuusfoorumia, jotta paikallisviranomaiset voidaan kytkeä mukaan vesihaasteita koskevien ratkaisujen etsintään; pitää myös myönteisenä ”yhden prosentin

vesi- ja jätevesihuollon solidaarisuusmaksun” periaatetta ja muita jäsenvaltioiden kansalaisten ja viranomaisten aloitteita kehitysyhteistyöprojektien rahoittamiseksi kulutusmaksujen tuotoilla; toteaa, että useat vesilaitokset ovat panneet täytäntöön tällaisia hankkeita; kehottaa jälleen komissiota edistämään yhteisvastuullisuuteen perustuvia järjestelyitä tällä ja muilla aloilla esimerkiksi levittämällä tietoa sekä edistämällä kumppanuksia ja kokemustenvaihtoa esimerkiksi komission ja jäsenvaltioiden potentiaalisen kumppanuuden kautta, jolloin yhteisön lisärahoitusta myönnettäisiin tämän aloitteen kautta täytäntöön pantuihin hankkeisiin; kannustaa erityisesti julkisen sektorin vesilaitoskumppanuuksien edistämiseen kehitysmaissa asumista ja kaupunkien kestävästä kehitystä käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien konferenssin (UN Habitat) koordinoiman GWOPA-verkoston (Global Water Operators’ Partnership Alliance) mukaisesti;

103. kehottaa komissiota käynnistämään uudelleen vesialan välineen, joka on osoittautunut tehokkaaksi vesipalvelujen parantamisessa kehitysmaissa, sillä sen avulla edistetään valmiuksien kehittämistoimia paikallisyhteisöissä;
104. on tyytyväinen siihen, että Euroopassa tuetaan laajalti YK:n päätöslauselmaa, jossa tunnustetaan ihmisten yleinen oikeus puhtaaseen veteen ja jätevesihuoltoon;

o

o o

105. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.